

Lausunto

3.8.2022

VN/21328/2021

VN/21328/2021-VM-84

Ympäristöministeriö

Valtiovarainministeriön lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi pitkän korkotukimallin kehittamisestä

Ympäristöministeriö on pyytänyt lausuntoa otsikossa mainitusta luonnoksesta hallituksen esitykseksi. Esitysluonnoksessa korkotuen määrää pitkässä korkotukimallissa lisättäisiin alentamalla omavastuukorko pysyvästi 2,5 prosentista 1,7 prosenttiin. Korjauksiin varautuminen sallittaisiin jälleen omakustannusvuokrissa. Lisäksi esitysluonnoksella parannettaisiin Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksen ja Valtiokonttorin mahdollisuuksia puuttua väärinkäyttötilanteisiin ja täsmennettäisiin kuntien ja hyvinvointialueiden välistä tehtävänjakoa.

Valtiovarainministeriö esittää lausuntonaan seuraavaa.

Omvastuukoron alentaminen pysyvästi

Esitysluonnokseen sisältyy asetustasoinen ehdotus, jonka mukaan pitkän korkotukimallin perusomavastuukorko asetettaisiin pysyvästi 1,7 prosenttiin ja perusparannuskorkotukilainoille maksettavan korkotuen määrää lisättäisiin perusomavastuukoron ylittävän koron osalta. Tällä hetkellä omavastuukorko on 1,7 % määräaikaaisesti vuoden 2023 loppuun saakka, minkä jälkeen se palautuisi normaalille 2,5 prosentin tasolle.

Valtiovarainministeriö katsoo, että korkotukilainojen perusomavastuukorko on sinänsä perustellumpi sääntelyratkaisu kuin pitkän korkotukimallin kehittämisen suuntaviivoissa keväällä esillä ollut vaihtoehto korkotuen sitomisesta markkinakorkotasoon. Valtiovarainministeriö ei pidä perusteltuna sellaista markkinakorkoon sidottua mallia, joka johtaisi korkotuen maksamiseen kaikissa korkotilanteissa. Omavastuukoron tasosta ja sen ylittävältä osalta maksettavan korkotuen määrästä päätettäessä tulee kuitenkin ottaa huomioon paitsi vuokratilanteiden asema ja toimintaedellytykset, myös vaikutukset asukkailla perittäviin vuokriin, tukijärjestelmän tavoitteisiin ja toimivuuteen, valtiontalouteen sekä EU-oikeuden valtiontukisäännöistä johtuviin vaatimuksiin.

Valtiovarainministeriö ei kannata ehdotusta omavastuukoron pysyvästä alentamisesta, vaan katsoo, että omavastuukoron tulisi palautua 2,5 prosentin tasolle määräaikaisen jakson päättyessä 31.12.2023. Luonnoksessa viitataan viime vuosien matalaan korkotasoon. Korkokehitys on kuitenkin kuluvana vuonna muuttunut olennaisesti.

Euroopassa alkanut inflaatio on nopeinta sitten 1980-luvun. Suomessa vuositasoinen inflaatio oli kesäkuussa 7,8 %. Euroopan keskuspankki on inflaation torjumiseksi käynnistänyt ohjauskorkojen nostamisen ensimmäisen kerran yli 10 vuoteen, ja syyskuulle 2022 ennakoitaan useampia korkojen nostoja. Ohjauskoroilla on välillinen vaikutus myös lainamarkkinoilla käytettäviin viitekorkoihin. Jo tapahtuneeseen ja tiedossa olevaan korkokehitykseen viitaten pitkän korkotuen omavastuukoron alentamiselle ei ole perusteita. Maksettavan korkotuen määrä voi nousta huomattavasti yleisen korkotason noustessa, sillä korkotukilainat ovat vuosikymmenten pituisia. Siten valtion korkotukimenojen kasvu on todennäköistä ilman nyt ehdotettavia muutoksiakin.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
 Valtiovarainministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 28
 00023 Valtioneuvosto

Snellmaninkatu 1 A
 Helsinki

0295 16001
 +358 295 16001

kirjaamo.vm@gov.fi

Kuten esitysluonnoksessa mainitaan, on vaikeaa luotettavasti arvioida, mikä osuus tuotannon kasvusta on seurausta omavastuukoron alentamisesta. Samaan aikaan valtion riskit liittyen korkotason nousevaan kehitykseen kuitenkin kasvavat merkittävästi. Valtion nopea lisävelkaantuminen viime vuosina on nostanut valtionvelan tason korkeaksi ja yleiset korkotason nousut lisäävät myös valtionvelan korkorasitetta.

Vaikka korkotukea ei nykyisellä korkotasolla makseta juurikaan, on korkotukirahoituksen kysyntä ollut korkealla tasolla viime vuosina. Lainojen kiinnostuksen lisäämistä ei näin ollen voida pitää perusteluna omavastuukoron alentamiselle. Tämä todetaan myös esitysluonnoksessa. Korkotukijärjestelmän houkuttelevuuden lisäämiseksi nykyisten pitkien rajoitusaikojen lyhentäminen olisi todennäköisesti korkotuen määrän lisäämistä tehokkaampi keino.

Onkin siten hyvin epäselvää, mistä syystä omavastuukorkoa esitetään pysyvästi alennettavan tilanteessa, jossa korko- ja inflaatiokehitykseen liittyy poikkeuksellisen suurta epävarmuutta. Lisäksi ehdotus tulisi voimaan vasta vuoden 2024 alussa nykyisen määräaikaisen alennuksen päätyttyä, mikä tarkoittaa sitä, että nykyinen hallitus tekisi päätöksen seuraavan hallituksen puolesta. Omavastuukoron alentamisella vuoden 2024 alusta alkaen ei siten ole kiire: olisi tarkoituksenmukaista seurata yleisen korkotilanteen kehitystä ja tehdä linjaus vasta seuraavan hallituksen aloittaessa toimikautensa.

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota siihen, että valtion tukeman rahoituksen volyymin kasvattaminen ei saa olla itsetarkoitus vaan valtiontukiperiaatteet huomioon ottaen valtion tukeman asuntorahoituksen tulisi korvata markkinapuutetta ja siten kohdistua tuotantoon, jolla turvataan kohtuuhintainen asuminen sellaisille henkilöille, joiden taloudellinen tai sosiaalinen asema ei mahdollista vapaarahoitteista asumista.

Korkotukeen esitetään omavastuukoron muutoksen lisäksi perusparannuslainojen korkohyvitysosuuden nostamista lähtötilanteesta 80 %:sta 90 %:iin ja korkeamman tason jatkumista siten, että 20. vuotena korkohyvityksen piiriin kuuluva osuus on 14 % nykyisen 4 %:n sijaan. Kuten omavastuukoron kohdalla, myös tämä tuen määrän nosto kohdistuu markkinatilanteeseen, jossa korkotasoon odotetaan nousua, joka vaikuttaa jo itsessään valtion taloudelliseen tilanteeseen. Korkokustannuksen tasoa kriittisempi kysymys asuntoyhteisöille on peruskorjausrahoituksen saatavuus, jossa olennaista on lainoitukseen liittyvä valtion täytetäkaus.

Taloudellisten vaikutusten arviointi

Esitysluonnoksessa julkisen talouden kannalta keskeisin ehdotus koskee edellä mainittua omavastuukoron pysyvää alentamista. Tämä koskisi pitkällä korkotuella rakennettuja vuokra-asuntoja, asumisoikeusasuntoja ja perusparannuslainoitusta, jotka kattavat käytännössä yli 85 % vuosittaisesta ARA-tuotannosta.

Esitysluonnoksessa ehdotuksen taloudellisten vaikutusten arviot on esitetty vain 1 000 vuosittaisen asunnon tasolla. Tämä antaa puutteellisen kuvan esityksen vaikutuksista julkiseen talouteen. Valtiovarainministeriö katsoo, että vaikutusarviointia tulisi parantaa lisäämällä siihen tarkasteluja, joissa esitetään vuosituotannon tasolla kustannusvaikutukset eri oletuksilla korkotasosta ja eri omavastuukoroilla sekä oletukset uuden korkotuetun lainakannan määrästä vuosittain. Myös korkotukilainojen kokonaiskustannusten tarkastelu on tarpeellista.

Arvioitaessa ehdotuksen vaikutuksia joudutaan laskelmissa tekemään oletuksia tulevasta korkotasosta sekä lyhennysten ajoittumisesta. Valtiovarainministeriön alustavan ja suuntaa-antavan arvion mukaan ehdotetun perusomavastuukoron vaikutus toteutuneella noin 7 600 asunnon tasolla merkitsisi noin 130 milj. euron lisätukea, jos korkotaso nousisi 5 %:iin koko lainakaudella. Tällöin valtion korkotuet yhden vuoden ARA-tuotannosta olisivat yhteensä yli 500 milj. euroa. Viiden prosentin korkotasolla ehdotuksen vaikutus olisi 1,3 mrd. euroa 10 vuoden tuotannon seurauksena.

Valtiovarainministeriö toteaa myös, että esitysluonnoksessa esitetty nykyisen korkotukilainakannan kustannusvaikutus 5 %:n korkotasolla, 200 milj. euroa, perustuu vanhoihin arvioihin ja se tulisi päivittää vastaamaan nykytilannetta.

Valtion takausten kasvu

Asuntorahoituksessa yhteisöjen korkotukilainakanta ja yhteisölainojen takauskanta on kasvanut merkittävästi reilun kymmenen vuoden kuluessa. Asuntorahoituksen yhteisölainakantaan liittyvä takausvastuu oli vuonna 2010 6,1 miljardia euroa ja vuoden 2021 lopussa 15,6 miljardia euroa. Tämän lisäksi on yksityishenkilöiden asuntolainojen takauskanta noin 1,9 miljardia euroa, jossa kasvua vuodesta 2010 on 0,1 miljardia euroa.

Kaikkien valtiontakausten ja –takuiden kanta on Suomessa kasvanut vuoden 2010 23,2 miljardista eurosta 64,2 miljardiin euroon vuoden 2021 lopussa. Suomessa ehdollisten vastuiden määrä on suhteessa bruttokansantuotteeseen korkealla tasolla ja se on kasvanut jatkuvasti reilun 10 vuoden aikana. Samaan aikaan myös valtionvelka on kasvanut merkittävästi, vuoden 2010 lopun 75 miljardista eurosta kesäkuun 2022 lopun yli 135 miljardiin euroon. Kaikkia uusia esitettäviä valtion lisävelvoitteita tulee tarkastella suhteessa valtion pitkään kasvaneeseen velan ja ehdollisten vastuiden kokonaismäärään.

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota myös siihen, että Tilastokeskuksen kesäkuussa 2022 tehdyn menetelmäpäätöksen mukaan vuokra- ja asumisoikeusasunnoille myönnettyihin korkotukiin liittyvät lainat tilastoidaan osaksi julkista velkaa (ns. EDP-velka). Näin ollen korkotukilainakannan kasvu lisää tilastoitua ja EU:n finanssipoliittisissa säännöissä seurattavaa julkisen velan tasoa. Uuden menetelmän mukainen vaikutus velkasuhteeseen on sitä noin 5,9 prosenttiyksikköä korottava vuonna 2021. Jatkossa korkotukilainojen kasvuun joudutaan tästäkin syystä kiinnittämään aiempaa enemmän huomiota.

Valtion vastuu

Esitysluonnoksen säännösehdotus, jonka mukaan takauskorvaukseen voidaan sisällyttää viivästyskorkoa enintään korkolain mukaisesti, vähentää valtion maksettavaksi tulevien viivästyskorkojen määrää ja on siten perusteltu. Viivästyskoron rajoitus koskee uusia, säännöksen voimaantulon jälkeen hyväksyttäviä korkotukilainoja. Perusteluiden mukaan korkolain mukainen viivästyskorko koskisi takaushakemuksen käsittelyaikaa. Perustelutekstin sanamuoto on sen osalta epätarkka, että yhtäältä todetaan korkolain mukaisen hyvityksen alkavan siitä hetkestä, kun takauskorvauksen peruste on syntynyt ja toisaalta mainitaan ko. korkolaskennan alkavan takauskorvauksen hakemisesta. Käytännössä näillä voi olla eroa. Sanamuodon tulisi olla siten täsmällinen, että se ei mahdollista korkeamman viivästyskoron saamista lainanantajalle pitkittämällä takauskorvaushakemuksen jättämistä. Valtiovarainministeriö esittää harkittavaksi, olisiko asia tarpeen määritellä selkeämmin myös itse säännöksessä, josta ei esitetystä muodosta ilmene lainkaan eroa velkakirjan mukaisen viivästyskoron ja korkolain mukaisen koron laskennan ajallisesta soveltamisesta.

Lisäksi luonnokseen sisältyy muutosehdotus, jonka mukaan valtio olisi jatkossa vastuussa lainanmyöntäjälle korkotukilainan pääoman ja koron menetyksistä, ei lopullisista menetyksistä. Esityksen olennaisin muutos olisi se, että takauskorvauksen maksaminen ei edellyttäisi lainansaajan kaiken omaisuuden realisoimista vaan riittäisi kyseessä olevan lainan vakuuden realisointi ja maksukyvyttömyyden toteaminen. Tämä nopeuttaa takauskorvausten maksua, mikä parantaa lainanantajien asemaa. Valtion kannalta tämä vähentäisi maksettavaksi kertyvien viivästyskorkojen määrää. Uuden menettelyn myötä on tärkeää, että valtio takauskorvauksen myötä syntyvän regressisaatavan velkojana valvoo, että valtion etua mahdollisen muun omaisuuden realisointitulosten jako-osuuksien saajana valvotaan asianmukaisesti ja varmistetaan, että valtion kokonaistappio minimoidaan.

Takausvastuun päättäminen hallintopäätöksellä

Valtion takausvastuun päättymistä koskien esitysluonnoksessa on ehdotettu uutta kohtaa, joka mahdollistaisi valtion takausvastuun päättämisen Valtiokonttorin hallinnollisella päätöksellä myös muussa tilanteessa kuin takauskorvaushakemuksen käsittelyvaiheessa.

Luonnoksessa tekstit kuitenkin poikkeavat sisällöltään perusteluissa ja pitkän korkotuen sekä lyhyen korkotuen säännösehdotuksissa. Asiaan liittyvät säännösehdotukset vaativat muutoksia, koska valtiontakausta ei ole mahdollista valtion viranomaisen yksipuolisella päätöksellä todeta päättyneeksi perustuen lainansaajan laiminlyönteihin, ellei lainanantaja ole osallinen ko. laiminlyönteihin. Takauksen saajan ts. lainanantajan vahingoksi ei voi mitätöidä takausta sillä perusteella, että se, jonka puolesta annetaan takaus, laiminlyö velvoitteitaan. Näin ollen pitkän korkotuen pykälän 31 sanamuotoa on korjattava esim. siten, että lainansaaja korvataan sanalla lainanantaja. Vastaavasti lyhyen korkotuen pykälän 22 osalta lainansaajaa koskevat maininnat tulee poistaa. Myös perustelutekstiä sivulla 29 olisi syytä vielä täsmentää ottaen huomioon mainitut seikat.

Sote-uudistuksen johdosta aiheutuvat muutokset

Valtiovarainministeriö pitää perusteltuna, että sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuun siirtyessä hyvinvointialueille myös lausuntojen antaminen erityisryhmien asumiseen liittyvistä asuntohankkeista sekä niitä koskevien asukasvalintasäännösten noudattamisen valvonta siirtyvät kunnilta hyvinvointialueiden tehtäväksi. Kuntien ja hyvinvointialueiden itsenäinen ja itsehallinnollinen asema huomioon ottaen olisi hyvin vaikeaa perustella toisenlaista ratkaisua, jossa

erityisryhmäkohteiden asukasvalinnan valvonta jäisi kuntien tehtäväksi ja kunnat toimisivat tältä osin hyvinvointialueiden toiminnan valvojina. Hyvinvointialueiden tulee luonnollisesti järjestää riittävä osaaminen ja resurssit valvontatehtävän suorittamiseen.

Koska kunnilla säilyvät sote-uudistuksesta huolimatta esimerkiksi maankäytön ja kaavoituksen sekä terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseen liittyvät tehtävät, kunnilla tulee olla esitysluonnoksen mukainen mahdollisuus antaa lausuntonsa niiden alueelle suunniteltavista erityisryhmien asuntokohteista. Lausunnon antamista ARAlle voidaan pitää sekä kuntien että hyvinvointialueiden kannalta riittävänä toimenpiteenä sen varmistamiseksi, että niiden näkemykset tulevat otetuiksi huomioon asuntohankkeen rahoitusta koskevassa ARAn päätöksenteossa. ARAn on kuitenkin otettava kunnan ja hyvinvointialueen lausunnoissa esitetyt näkökohdat aina asianmukaisesti huomioon hankkeiden rahoituksesta päättäessään. Sellaisten hankkeiden rahoittaminen, joita joko kunta tai hyvinvointialue vastustavat, tulisi olla vain hyvin poikkeuksellinen toimenpide ja sille tulisi olla painavat perusteet. Lausuntojen laatimisesta aiheutuvan työmäärän rajoittamiseksi ja jotta kunnat eivät joutuisi laatimaan lausuntoja sellaisistakin erityisryhmien asumista koskevista hankkeista, joihin niillä ei ole mitään huomautettavaa, riittävänä menettelynä voitaisiin mahdollisesti pitää myös sitä, että ARA varaisi asianomaiselle kunnalle tilaisuuden tulla asiassa kuulluksi sen sijaan, että kunnilta aina edellytettäisiin lausunnon antamista hankkeesta.

Asukasvalinnan muutoksenhakusääntelyn muuttaminen

Valtion tukemien asuntojen asukasvalintaa koskevan muutoksenhakusääntelyn muuttamista esitysluonnoksessa ehdotetulla tavalla oikaisuvaatimusmenettelystä kantelumennettelyksi voidaan pitää perusteltuna. Asukasvalinta on massaluonteista, tarkoituksenmukaisuusharkintaa sisältävää ja monin tavoin tosiasiallisen hallintotoiminnan kaltaista. Siksi kantelumennettelyä on pidettävä siihen parhaiten soveltuvana oikeussuojakeinona. Asunnonhakijan mahdollisuus oikaisuvaatimukseen saati valituksen tekemiseen kielteisistä asukasvalintapäätöksistä olisi vaikeasti sovitettavissa yhteen valtion tuella rahoitettujen asuntojen nopeaan ja tehokkaaseen osoittamiseen niitä eniten tarvitseville ruokakunnille. Ehdotettuja säännöksiä, joiden mukaan asukasvalintaan liittyvistä virheistä tai laiminlyönneistä saisi kannella joko kunnalle tai hyvinvointialueelle, on siten pidettävä tarkoituksenmukaisena ratkaisuna sekä asunnonhakijoiden, talojen omistajien että koko tukijärjestelmän toimivuuden kannalta.

Valtiovarainministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että esitysluonnokseen sisältyvät arviot edellä mainittujen lakimuutosten vaikutuksista kuntien ja hyvinvointialueiden toimintaan ja työmäärään ovat huomattavan yleisluontoisia (esitysluonnoksen s. 19–20). Esitysluonnoksen mukaan asukasvalinnan katsomisen julkiseksi hallintotehtäväksi ei juuri arvioida aiheuttavan kunnille ja kuntaomisteisille yhtiöille lisätyötä. Sen sijaan kantelumennettelyyn siirtymisen arvioidaan lisäävän etenkin suurten kuntien työmäärää kasvavan neuvontatyön ja lisääntyvien kanteluiden johdosta. Minkäänlaisia tarkempia arvioita asiasta ei esitetä, mutta lisäyksen arvioidaan oleva vähäinen. Asukasvalintojen valvonnan osalta erityisryhmille tarkoitettujen asuntojen valvonnan siirtymisen hyvinvointialueiden tehtäväksi todetaan lisäävän hyvinvointialueiden tehtäviä ja vastaavasti vähentävän kuntien tehtäviä etenkin isoissa kaupungeissa. Tältäkin osin esitysluonnoksessa ei esitetä tarkempia arvioita vaan todetaan vaikutusten riippuvan siitä, kuinka paljon valtion tukemia erityisryhmäasuntoja kullakin hyvinvointialueella sijaitsee ja miten niiden valvonta järjestetään. Ainoastaan suunnitteilla olevista erityisryhmäkohteista annettavista lausunnoista esitetään määrällinen arvio, niitä arvioidaan tulevan hyvinvointialueille muutamia vuodessa ja niistä aiheutuva työmäärä arvioidaan vähäiseksi.

Edellä mainittujen vaikutusarviointien suppeus on sinänsä ymmärrettävää, koska kantelumahdollisuus asukasvalinnoista on uusi oikeusturvamenettely ja esimerkiksi lausuntojen antamisesta ja asukasvalintojen valvonnasta kunnille ja hyvinvointialueille aiheutuva työmäärä riippuu siitä, miten kyseinen toiminta niissä järjestetään. Valtiovarainministeriö kuitenkin esittää, että edellä mainittuja vaikutusarvioita tarkennetaan mahdollisuuksien mukaan lausuntokierrokselta saadun palautteen perusteella sekä esimerkiksi ottamalla vertailukohdaksi muita kantelu-, lausunto- ja valvontamenettelyjä ja niistä viranomaisille aiheutuvia työmääriä. Kuntien ja hyvinvointialueiden toimintaa koskevat vaikutusarviointit ovat keskeisessä roolissa arvioitaessa, onko kunnilla tai hyvinvointialueilla tosiasialliset edellytykset suoriutua niille säädettävistä uusista tai laajentuvista tehtävistä ja velvoitteista.

Esitysluonnoksessa kunnille ja hyvinvointialueille säädettävät velvoitteet vaikuttavat luonteeltaan sellaisilta, että niitä on pidettävä lähinnä sote-uudistuksesta johtuvina olemassa olevien tehtävien sekä kuntien ja hyvinvointialueiden välisen työnjaon täsmentämisenä kuin tosiasiallisesti uusina tai laajentuvina tehtävinä kunnille ja hyvinvointialueille.

Varautuminen peruskorjauksiin

Hallituksen esitysluonnoksessa esitettävä varautumismahdollisuus peruskorjauksiin on kannatettavaa ja parantaa riskienhallintaa ja hyvää taloussuunnittelua. Valtiovarainministeriö pitää myönteisenä myös sitä, että kohtuullista varautumista voi ottaa käyttöön myös niissä aiemmin lainoitetuissa korkotukikohteissa, joiden osalta varautuminen on voimassaolevan sääntelyn perusteella kielletty.

Autopaikkojen vakuusjärjestelyt

Hallituksen esitysluonnokseen sisältyy ehdotus säännöksistä, jotka koskevat yhtiöitettyjen autopaikkaratkaisujen käsittelyä osana valtion tukemaa hanketta. Lähtökohtaisesti autopaikkojen vakuuskäsittelyn sujuvoittaminen, yhtenäistäminen ja läpinäkyvyyden lisääminen on hyvä asia. Olennaista on, että toteuttavissa ratkaisuissa otetaan huomioon riittävällä tavalla valtion takausvastuisiin liittyvä riskienhallinta.

Tiedonsaanti ja lainansaajan aseman selvittäminen sekä sanktiokeinot

Valtiovarainministeriö pitää kannatettavana, että viranomaisten tiedonsaantia ja tarkastusoikeutta esitetään parannettavaksi (§ 33-34). On hyvä, että esitysluonnoksessa korostetaan ARA:n roolia lainansaajan luotettavuuden ja lainoituskelpoisuuden arvioinnissa korkotukilainapäätöstä tehtäessä.

Valtiovarainministeriö pitää perusteltuina myös viranomaisten sanktiokeinoja koskevia ehdotuksia, joilla parannettaisiin ARAn ja Valtiokonttorin mahdollisuuksia valvoa ja puuttua mahdollisiin väärinkäytöksiin.

Lopuksi

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota siihen, että hallitusohjelman laadinnan ja asuntopoliittisen selonteon antamisen jälkeen on tapahtunut merkittäviä toimintaympäristömuutoksia. Venäjän hyökkäyssodalla Ukrainassa, inflaation kiihtymisellä ja korkotason nousuella kehityksellä on laajoja vaikutuksia talouteen ja sen myötä myös valtiontalouteen ja sen kestävyYTEEN. Merkittävästi muuttuneesta tilanteesta johtuen valtiolle esitettäviä lisävastuita ja kustannuksia on valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan tarkasteltava kriittisesti. Tämä vaikuttaa siihen, että ennen kuluvan vuoden muuttunutta tilannetta tehdyt suunnitelmat ja esitykset on suhteutettava nykytilanteeseen ja tuoreisiin ennusteisiin talouden sekä rahoitus- ja korkomarkkinoiden kehityksestä.

Valtiosihteeri kansliapäällikkönä

Juha Majanen

Osastopäällikkö, budjettipäällikkö

Mika Niemelä

Jakelu

YM Ympäristöministeriö
YM RYMO Lähiympäristö ja asuminen -yksikkö, Liisa Meritähhti

Tiedoksi

VM KAO Hallinto- rakenne ja talousyksikkö, Ville Koponen
VM BO Finanssipolitiikan yksikkö, Armi Liinamaa
VM KO Poliitikka-analyysiyksikkö, Sari Sontag
VM RMO Rahoituspolitiikkayksikkö, Sakari Lehtiö

VN/21328/2021-VM-84

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: